

Trang GDPT

Những Huynh trưởng và Đoàn sinh đã hy sinh vì Đạo pháp

Nguyễn Mẫn Lê Viết Lâm

Gần một thế kỷ trôi qua, dưới sự cai trị tàn bạo của các chế độ thực dân đế quốc, gia đình trị, phe phái, quân phiệt độc tài, Cộng sản phi nhân ... dân tộc ta đã chịu bao cảnh tù đày áp bức, chà đạp nhân quyền, cản ngăn tôn giáo, chết chóc vô nghĩa. Cùng với Chư Tôn Đức Tăng Ni, đồng bào ruột thịt ..., một số không ít Anh chị em Áo Lam GDPT, từ Huynh Trưởng cầm đoàn cho đến những Đoàn sinh nhỏ bé, đã Vị pháp vong thân, góp phần không nhỏ trong cuộc đấu tranh lật đổ bạo quyền, giành quyền độc lập, tự do dân chủ cho quê hương xứ sở.

Sự hy hiến to lớn ấy đã để lại những trang sử hào hùng, những tấm gương uy dũng sáng ngời trong lòng dân Việt chúng ta.

Xác định rằng học hỏi tiểu sử của những Huynh Trưởng và Đoàn Sinh quá cố vị pháp vong thân hay bị ám hại bởi chính quyền ác độc, phi nhân chủ trương chà đạp nhân quyền, cản ngăn quyền tự do tôn giáo ..., không chỉ là việc nhớ ơn, báo ơn mà còn nhằm un đúc tinh thần vô úy 'Vì Đạo mà tiến lên, quyết vì người nào có quên' của người Áo Lam GDPTVN, nên đây còn là bổn phận phải thỉnh thoảng nhắc nhở nhau trong sinh hoạt hàng tuần, để cho thế hệ trẻ luôn luôn lấy những gương sáng này làm chất liệu tu dưỡng, nuôi ý chí dẫn thân lâu dài bền bỉ, giữa cuộc đời đầy bất công, khổ nạn này.

Được làm con người đã là khó, mà được làm người Phật tử Áo Lam lại càng khó hơn gấp bội. Vậy chúng ta hãy luôn luôn mang tâm nguyện còn sống còn tinh tấn tu học, chuyển hóa thân tâm để cứu Đạo giúp đời.

Đây, những cánh Sen Trắng đã để lại cho đời hương thơm muôn thuở ...

*Sơ lược Tiểu sử :

A/ NHỮNG HUYNH TRƯỞNG

ĐÃ HY SINH VÌ ĐẠO PHÁP :

1- Cố Huynh Trưởng TÂM KHIẾT - PHAN DUY TRINH : (1925-1965). Anh sinh năm 1925 tại Phò An, Phú Vang, Thừa Thiên, cư ngụ tại Kim Long, Hương Trà, Thừa Thiên. Huynh Trưởng Phan Duy Trinh là một Huynh Trưởng gương mẫu đồng thời là một hội viên thuần thành của Khuôn Giáo Hội Kim An từ năm 1952. Anh bắt đầu tham gia sinh hoạt GDPT Kim An vào năm 1953. Anh đã tham gia nhiều Trại Huấn Luyện và Họp Bạn các cấp, ngành. Anh là một Huynh Trưởng rất giỏi Phật Pháp và có khiếu Hoạt Động Thanh Niên.

Năm 1955, Tổng Hội Phật Giáo tổ chức trọng thể cuộc rước Xá Lợi từ Sài Gòn về Huế, anh đã tích cực tham gia vào việc chuẩn bị và tổ chức ngày đại lễ đó. Ngoài ra anh còn đóng góp rất nhiều trong việc bình dân giáo dục tại địa phương. Vì những hoạt động đặc lực của anh cho GDPT cũng như lòng nhiệt thành đối với các Phật sự của Tỉnh Hội, anh đã bị theo dõi. Đêm 18 tháng 4 năm Ất Ty, 18/5/1965, anh bị một số người có mang vũ khí bắt cóc rồi ám hại tại nghĩa địa cách nhà khoảng 300 thước.

Đám tang anh đã được cử hành rất trọng thể. Tiền đưa anh đến nơi an nghỉ, Hội hữu và GDPT đã nối dài trên quãng đường hơn 2 cây số.

Viện Hóa Đạo GHPGVNTN phong anh lên hàng Thánh Tử Đạo (1965).

2- Cố Huynh Trưởng NHẤT CHI MAI : Sinh năm 1934 tại Tây Ninh. Thường được gọi là Huynh Trưởng GDPT nhưng thật ra chị chỉ là Sinh viên Phật tử, tên thật là PHAN THỊ MAI, một tác viên dòng tiếp hiện Trưởng Thanh Niên Phụng Sự Xã Hội thuộc Viện Đại Học Vạn Hạnh Sài Gòn. Tự thiêu tại Chùa Từ Nghiêm đường Bà Hạt, nhân ngày khai mạc Lễ cầu nguyện Hoà Bình của GHPGVNTN tại Viện Hóa Đạo Chùa Ấn Quang Sài Gòn ngày 16/5/1967.

3- Cố Huynh Trưởng VIÊN LẠC PHẠM GIA BÌNH:

(1950-1993). Gia Trưởng GDPTVN tại Hoa Kỳ. Anh sinh ngày 12/1/1950 tại Thái Bình, Bắc phần, Việt Nam. Từ nhỏ đã có ý định xuất gia nhưng vì lòng thương cha mẹ quá nặng anh không thực hiện được hoài bão của mình. Năm 1982 anh vượt biên và định cư tại Hoa Kỳ năm 1984. Ngay từ khi mới đến Hoa Kỳ anh đã đến sinh hoạt với Hội Phật Giáo Massachusetts và được giao phó chức vụ Gia Trưởng GDPT Liên Hoa mới thành lập.

Từ năm 1988, anh đã thọ Bồ tát giới tại gia và đã giữ trường trai từ lúc còn ở Việt Nam. Tuy ở trên một đất nước văn minh tiến bộ, đầy đủ tiện nghi vật chất, anh thường xuyên theo dõi sự đàn áp Phật Giáo, sự bắt bớ giam cầm, tù đày, bức tử các Phật tử, Tăng Ni dưới chế độ bạo quyền Cộng Sản.

Xúc động và khâm phục về những hoạt động tranh đấu và bảo vệ Phật Giáo của Hoà Thượng Thích Huyền Quang, Quyền Viện Trưởng Viện Hóa Đạo GHPGVNTN tại quê nhà, anh dự định trở lại Việt Nam để tự thiêu trước Tổ đình Linh Mục, hay Chùa Từ Đàm Huế, đem thân nhỏ bé của mình làm ánh đuốc cúng dường Tam Bảo, nguyện theo gương Hòa Thượng Quảng Đức, Hòa Thượng Thiện Minh ... góp phần hy sinh cho Phật giáo Việt Nam trường tồn, quê hương an lạc. Nhưng vì nhiều trở ngại, anh đành chọn lô đất dự định xây chùa của Hội Phật Giáo Connecticut để hoàn thành đại nguyện vào lúc 7 giờ 30 sáng ngày 7/4/1993 tức ngày rằm tháng tư Quý Dậu. Anh hưởng dương 44 tuổi.

4- Cố Huynh Trưởng HẠNH MINH - HỒ TẤN ANH :

(1940-2001). Sinh ngày 1/12/1940 tại xã Duy Thành, huyện Duy Xuyên, tỉnh Quảng Nam. Đại diện Ban Hướng Dẫn GDPTVN, Miền Vạn Hạnh tại Huyện Duy Xuyên, tỉnh Quảng Nam, là Phó Thư ký GHPGVNTN Quảng Nam, Đà Nẵng. Anh sống độc thân để suốt đời phục vụ cho GHPGVNTN và GDPT, đồng lúc chăm lo nuôi dưỡng 5 người cháu bằng nghề làm ruộng, chân lấm tay bùn. Trước sự bức hiếp của

nhà nước Cộng sản đối với Phật Giáo nói riêng và các tôn giáo nói chung tại Miền Nam sau năm 1975, Huynh Trưởng Hồ Tấn Anh không ngừng đấu tranh, vận động quần chúng Quảng Nam, Đà Nẵng đứng lên phản đối sự bức hiếp của chế độ công an trị bằng lời nói, bằng lý luận, trong tất cả các cuộc học tập chính trị, hoặc mít tinh tố khổ do các cơ quan công quyền Cộng sản tổ chức. Kể từ sau năm 1975, bản thân Huynh Trưởng Hồ Tấn Anh đã viết 249 lá thư phản đối và trình bày sự việc đàn áp, bất công đối với Phật Giáo, gửi các cơ quan công quyền Cộng sản từ Quảng Nam ra đến Hà Nội. Anh thường bị chính quyền sở tại tra vấn, dọa dẫm hạch sách đủ điều. Anh không sợ sệt, luôn luôn khẳng khái không sợ tù đày, ám hại.

Vào lúc 4g30 sáng ngày rằm tháng 7 Tân Tỵ, tức ngày 2/9/2001, Huynh Trưởng Hồ Tấn Anh đã tự thiêu tại Công viên tượng đài mẹ Dừng sĩ Thanh Khê thuộc thành phố Đà Nẵng, thọ thế 61 tuổi. Trước khi tự thiêu anh đã chuyển sang Phòng Thông Tin Phật Giáo Quốc tế tại Paris 4 bức thư nhờ chuyển đạt đến các cơ quan Giáo Hội và Quốc tế. Bức thư thứ 4 gửi Chư tôn Hòa Thượng, Chư Thượng Tọa Đại Đức Tăng Ni thuộc GHPGVNTN Thừa Thiên, ở Huế, Sài Gòn và Quảng Trị. Hành vi dũng cảm hy sinh vì Đạo Pháp của anh đã gây xúc động lớn lao trong tất cả mọi tầng lớp từ Tăng Ni đến quần chúng Phật tử trong nước cũng như tại Hải ngoại.

Tại Hải ngoại trên các châu, quốc gia, các Ban Hướng Dẫn, đơn vị GDPT mọi nơi đều có tổ chức Lễ Cầu siêu truy điệu cố Huynh Trưởng Hồ Tấn Anh vị pháp vong thân.

Anh nằm xuống để lại mẹ già và bảy cháu không nơi nương tựa .

Tán thán trước hạnh nguyện vô biên và tinh thần hy hiến cao cả vì Đạo Pháp, vì Dân Tộc và vì Tổ Chức GDPTVN, Ban Hướng Dẫn Hải ngoại đã thay mặt Ban Hướng GDPTVN Quốc nội ra Quyết Định truy phong vào hàng ngũ cấp Tấn GDPTVN cho anh kể từ Lễ Vu Lan PL 2545 ngày 2/9/2001.

B/ NHỮNG ĐOÀN SINH ĐÃ HY SINH VÌ ĐẠO PHÁP:

- 1)-ĐẶNG VĂN CÔNG : Đoàn sinh Oanh Vũ bị thẩm sát tại Đài Phát thanh Huế đêm 8/5/1963.
- 2)-TRẦN THỊ PHƯỚC TRÍ : -nt-
- 3)-NGUYỄN THỊ YẾN : -nt-
- 4)-HUYỀN TÔN NỮ TUYẾT HOA : -nt-
- 5)-LÊ THỊ KIM ANH : -nt-
- 6)-DUƠNG VĂN ĐẠT : -nt-
- 7)-NGUYỄN THỊ NGỌC LAN : -nt-
- 8)-NGUYỄN THỊ PHÚC : -nt-

Vụ thẩm sát tại Đài Phát thanh Huế đã làm hàng chục người thiệt mạng, hàng chục người bị thương nặng, trong đó có 8 em GDPT, gây xúc động lớn lao không những trong giới Phật Giáo mà cả mọi tầng lớp dân chúng trong nước và cả thế giới đều lên án gắt gao.

GDPT Thừa Thiên đã cho xây dựng Đài Thánh Tử Đạo ngay cạnh Đài Phát thanh Huế.

9)-QUÁCH THỊ TRANG : (1948-1963). Chị sinh năm 1948 tại Thái Bình, Bắc Việt, di cư vào Nam, lúc đó GDPT Minh Tâm (BV) tái sinh hoạt tại Chùa Phước Hòa, Bàn Cờ. Quách Thị Trang là đoàn sinh GDPT tại đó.

Đêm 20/8/1963, nhà cầm quyền phát động chiến dịch nước lũ trên toàn Miền Nam (bao vây chùa chiền) nhằm triệt hạ Chư Tôn Đức lãnh đạo Phật Giáo, bắt bớ giam cầm tra tấn Phật tử hộ đạo rất dã man. Ngày 25/8 nhiều đoàn thể Phật Giáo từ nhiều hướng tập hợp biểu tình tại Chợ Bến Thành, trung tâm Sài Gòn. Nhiều loạt đạn của công an mật vụ nhắm thẳng vào đoàn biểu tình và Quách Thị Trang đã chết ngay tại chỗ. Sau này, tượng đài Quách Thị Trang được dựng ngay trung tâm Sài Gòn, phía trước tượng danh tướng Trần Nguyên Hãn. Hàng năm vào lúc 6 giờ sáng ngày 14/4/AL, Chư Tôn Đức và Đồng bào, Phật Tử đều vân tập làm lễ tưởng niệm Thánh Tử Đạo Quách Thị Trang.

10)- NGUYỄN THƯỜNG - ĐÀO THỊ YẾN PHI (1948-1965) (*) : Chị sinh ngày 06 tháng 01 năm 1948 tại Hà Đông, Bắc Phần, cư ngụ tại Thành phố Nha Trang, tỉnh Khánh Hòa. Thân phụ đi xa và biệt tích từ khi Yến Phi vừa lên 10 tuổi, thế nên Yến Phi chỉ sống với mẹ. Yến Phi rất ngoan và hiếu thảo. Yến Phi được cho vào GDPT từ năm 1958, với tư cách là

một Đoàn sinh Oanh Vũ tại GDPT Linh Thầu. Năm 1961, Yến Phi được lên ngành Thiếu và chánh thức quy y Tam Bảo trong ngày Phật Đản 2506.

Yến Phi đã trúng cách Trại Huấn Luyện Đội Chúng Trưởng năm 1962. Sau đó trở về sinh hoạt với GDPT Chánh Quang.

Năm 1964, vì sự sống còn của dân tộc, vì tự do dân chủ, vì mọi thống khổ của đồng bào, Yến Phi đã lặng lẽ phát nguyện tự thiêu để cúng dường Tam Bảo. Yến Phi đã thực hiện ý nguyện vào lúc 14g30 ngày 26/1/1965 trước Tòa Hành chánh Tỉnh Khánh Hòa, nơi tuyệt thực của chư Tăng Ni và Phật giáo đồ .

Trước khi từ biệt cõi đời giả tạm, Yến Phi đã để lại 3 bức thư : 1 gởi cho Chư Thượng Tọa, Đại Đức Tăng Ni và Phật giáo đồ, 1 gởi cho Thủ tướng Trần Văn Hương và 1 bức thư gởi cho mẹ.

Yến Phi vị pháp vong thân để mưu cầu tự do dân chủ cho Dân Tộc và Đạo Pháp.

Tại Úc Đại Lợi, Ban Hướng Dẫn nhiệm kỳ 2 vào năm 1988, đã tổ chức Trại Hẹn Bạn Yến Phi tại Canberra để nhớ ơn người nữ Huynh Trưởng GDPTVN vị pháp vong thân.

11)-ĐÀO THỊ TUYẾT : Tự thiêu tại Việt Nam Quốc Tự để đòi hỏi hòa bình, là Đoàn sinh của GDPT Chánh Đạt năm 1966.

12)-KHÔNG GIAN - NGUYỄN THỊ VÂN : (1950-1966). Chị sinh ngày 12/4/1950 tại Huế, bắt đầu sinh hoạt tại GDPT Thành Nội (GDPT Hướng Thiện cũ) từ năm 9 tuổi là một Đoàn Sinh gương mẫu, chăm lo tu học, có tinh thần xây dựng, phát huy GDPT và bảo vệ Đạo Pháp. Năm 1966, nhiều vị chân tu đã tự thiêu để phản đối chính quyền độc tài, đàn áp. Vân cũng phát nguyện tiếp nối ngọn đuốc để soi sáng các kẻ tàn bạo. Ngày 12.4 AL (Bính Ngọ 1966), lúc 5 giờ sáng, Vân thâm lặng thiền tọa trước hiên Chùa Thành Nội, tự tay thắp sáng ngọn đuốc nhục thân. 7giờ 15 phút cùng ngày Vân vĩnh viễn ra đi.

Vân để lại 3 bức thư tạ ơn cha mẹ, cảnh tỉnh chính quyền đương thời và báo động cho Tổng Thống Hoa Kỳ. Vân cũng gởi lại cho các bạn Đoàn chiếc Áo Lam với đầy đủ huy hiệu, cấp bậc như thằm nhắc nhở bạn cố gắng giữ Đạo, dựng Đoàn.

* * *

Tóm lại, để nhớ ơn, báo ơn những Huynh Trưởng và Đoàn sinh đã hy sinh vì Đạo Pháp và Dân Tộc, chúng ta phải làm gì ?

- Cường điệu thánh hóa cuộc đời phi thường của Anh chị em chúng ta ? Điều đó không nên, vì như thế vô hình chung, chúng ta đã phạm vào giới luật vọng ngữ .

- Noi gương người đi trước, cũng lần lượt tự thiêu thân mạng ? Việc này cũng không thể thực hiện và đôi lúc cũng không nên, vì đây là đại nguyện cao cả, không dễ gì ai ai cũng làm được. Vả lại, tùy theo khả năng, hoàn cảnh sống ..., chúng ta có nhiều phương cách để nhớ ơn và đền ơn thực tiễn, ích lợi khác.

- Thiết tưởng trong câu chuyện dưới cờ, những giờ tâm sự Tình Lam ... chúng ta hãy nhắc nhở nhau nhớ về những trang sử hào hùng, bất khuất của người Đoàn viên Áo Lam GDPTVN.

- Hàng năm làm Lễ húy nhật, hiệp kỵ để tưởng niệm công hạnh những Huynh Trưởng và Đoàn sinh GDPTVN.

- Tổ chức Trại Họa Bạn, Tu dưỡng mang tên người quá vãng, thi đua làm báo tường, thêu thùa, hình vẽ, tạc tượng ...

- Thể hiện Tình Lam một nhà bằng cách giữ liên lạc thỉnh thoảng đến thăm viếng, hỏi han, an ủi và giúp đỡ tịnh tài gia đình những Anh chị em ấy.

- Và, điều quyết tâm cần làm, phải làm, là chúng ta hãy tự nhắc nhở nhau thường xuyên tinh tấn tu học, sống trong chánh niệm tỉnh thức, luôn luôn ý thức hậu quả của những việc đang làm. Tâm nguyện ‘Sáng cho người thêm niềm vui. Chiều giúp người bớt khổ’ và thực hành đúng châm ngôn và điều luật của GDPTVN. Đó là chúng ta đã thực sự nhớ ơn, đền ơn Anh chị em chúng ta và làm rạng danh màu cờ, sắc Áo của GDPTVN vậy. □

Những tài liệu ghi trên được trích dẫn từ :

- Đặc san ‘Đàm Hoa lạc khứ hữu dư hương’ do BHD Miền Quảng Đức GDPTVN tại Hoa Kỳ ấn hành năm 1988.

- Bản tin Phòng Thông tin Phật Giáo Quốc tế v/v tự thiêu của cố Huynh Trưởng Hồ Tấn Anh tháng 9 năm 2001.

- E Mail cung cấp tài liệu của Huynh Trưởng Đức Quảng - Nguyễn Hoàng Phụng, Ủy viên Nghiên Huấn BHD Miền Quảng Đức, GDPTVN Quốc nội.

Chân thành biết ơn quý vị, xem như đã mặc nhiên cho phép chúng tôi trích dẫn làm tài liệu Tu học Huấn luyện cho Huynh Trưởng và Đoàn Sinh GDPTVN tại Hải ngoại.

(*) Theo tin của anh Nguyên Kim (Hoa Kỳ) thì: Chị Đào Thị Yến Phi là bạn cùng đơn vị GDPT với anh ấy. Chị ta chưa bao giờ là huynh trưởng, chỉ có học tốt nghiệp khoá Đội Chúng trưởng. Khi chị tự thiêu thì chị chỉ là đoàn sinh Đoàn Thiếu Nữ Chánh Quang. Anh Kim là người cùng chơi chung nhóm với chị, và chúng kiến cảnh chị tự thiêu. Tính theo ngày sanh thì khi chị vị Pháp thiêu thân lúc đó chị chỉ mới 16 tuổi 20 ngày. Như vậy trại huấn luyện Lộc Uyển năm 1964, chị dưới 15 tuổi thì "không lẽ đi dự Lộc Uyển được ?" Đó là điều vô lý !!

Nên trong bài viết trên Sen Trắng đã xếp lại danh mục và cập nhật thứ tự các đoàn sinh Thánh Tử Đạo. Xin cảm ơn anh Kim.

VIẾNG ĐỘNG PHONG NHA

Chân Tuệ Bi

Đoàn về thăm động Phong Nha
Lên đênh đò nước là đà mây bay ...
Ngày xưa tiên đã ở đây
Bây giờ Tâm Chánh nơi này tham quan
Hành trình tuy có muộn màng
Ở sâu Tam Bảo, an toàn đến nơi
Thành tâm ghi lại mấy lời
Nhớ ngày viếng động, đẹp ơi Quảng Bình!

20- 04 –Mậu dần

Trang GDPT

Đức Quang

**NAM MÔ TRUNG THIÊN GIÁO CHỦ
ĐIỀU NGỰ BỔN SƯ
THÍCH CA MÂU NI PHẬT
TÁC ĐẠI CHỨNG MINH.**

Trì Thế Bồ tát trong thời đức Phật với hạnh nguyện tinh nghiêm cẩn thận giữ gìn Phật Pháp, đem giáo hoá chúng sanh trong đời đang tỉnh tu nơi tịnh thất. Bồng Thiên ma Ba Tuần đem một muôn hai nghìn thiên nữ trở nhạc đàn hát vi diệu oai nghiêm giống như trời Đế Thích giáng hạ nơi tịnh cư của Trì Thế Bồ tát. Bồ tát tưởng lầm là trời Đế Thích đang đắm say sắc dục nên khuyên can hãy nên xa lìa. Thiên Ma Ba Tuần trong vai trời Đế Thích có nhĩ ý cúng dường 12 ngàn thiên nữ kia cho Bồ tát tùy sự sai sử. Trì Thế Bồ tát khoát tay không nhận vật phi pháp ấy. Lúc bấy giờ, cư sĩ Duy Ma Cật đến nói với Trì Thế Bồ tát rằng : Đây không phải là trời Đế Thích Kiều Thi Ca mà do Ma Ba Tuần biến hiện để khuấy nhiễu ông đó. Quay qua Ma Ba Tuần cư sĩ nói: Các cô thiên nữ này người nên dâng cho ta, như ta đây mới nên thọ nhận. Ma Ba Tuần sợ hãi, mất hết thần thông nên phải dâng 12.000 thiên nữ cho ông Duy Ma Cật.

Cư sĩ Duy Ma Cật nhận các Thiên nữ về tùy theo căn cơ mà nói Pháp cho thấm nhuần ý Đạo, dạy các Pháp lạc với tâm hỷ xả thanh tịnh, xa lìa các cấu nhiễm mà tu vô lượng Pháp đạo phẩm. Thiên ma Ba Tuần lại xuất hiện muốn đem các thiên nữ kia trở lại Ma cung, các thiên nữ đã xa lìa ngũ dục đồng lòng không chịu trở về. Cư sĩ trang trọng nói với 12.000 thiên nữ rằng :

- Đây các cô, có một Pháp môn tên là VÔ TẬN ĐĂNG là một ngọn đèn sáng mỗi đốt cho trăm ngàn ngọn đèn khác cùng cháy sáng, các chỗ tối đều được sáng, sáng mãi không cùng tận. Một vị Bồ tát mở

mang dẫn dắt trăm nghìn chúng sanh phát tâm Bồ Đề ... Các cô dù ở Ma cung mà chuyên cần dùng Pháp môn Vô tận đặng này làm cho vô số thiên nữ phát tâm cầu Đạo vô thượng đó là báo ân Phật, cũng là làm lợi ích cho tất cả chúng sinh.

Gia Đình Phật tử Việt Nam từ trong nỗi thống khổ điêu linh của quê hương, từ trong chỗ Đạo đức suy đồi của đồng bào mà vươn lên theo ngọn hải triều chấn hưng Đạo Pháp với ý nguyện duy nhất là góp phần kiến tạo xã hội theo tinh thần Phật Giáo.

Sáu mươi năm chưa phải là nhiều, những liệt vị ân sư, các vị cao niên đàn anh đàn chị của bao nhiêu thế hệ đã tận tụy hy sinh để giữ gìn và phát huy Gia đình Phật tử. Sáu mươi năm trước đây đầy chông gai; 60 năm sau, gian nan vẫn trải đầy trên đường chúng ta bước tới. Phát nguyện làm huynh trưởng là Phát nguyện chuyên cần tinh tấn thấp sáng ngọn tâm đặng nơi mỗi người và cùng chuyên thấp cho nhau ánh sáng trí giác. Người này chuyên thấp cho người kia, thế hệ này chuyên thấp cho thế hệ kế tiếp không để đứt mất. Biến Ma cung thành Đạo tràng thanh tịnh ; thấp sáng đêm dài tầm tối, chỗ nào cũng có ánh đèn vô tận đều khắp, các anh chị sẽ làm cho nhân gian này thành cõi Tịnh độ ngào ngọt Đạo hương. 12.000 Thiên nữ kia là 6 căn nhiễm 6 trần bất tịnh, nguồn gốc của chúng sanh đau khổ, sinh tử trầm luân, ma cung chính là nơi tâm hồn u tối, từng giờ từng phút đang bị đem dài ngũ dục cuốn trôi. Chính các anh chị chứ không ai khác sẽ chuyên thấp cho nhau ánh đèn vô tận này mà liệt vị tiền nhân đã gìn giữ gần 60 năm, và chúng tôi là những huynh trưởng đại diện đem nay chuyên thấp đến Tâm đặng của các anh chị. Trong giờ phút linh thiêng này hãy sẵn sàng nhận lãnh sứ mệnh trọng đại của một huynh trưởng áo Lam, cầm ngọn Vô tận đặng với niềm tin thù thắng, cùng chí nguyện kiên cường đi tới thấp sáng Ma cung thành Đạo tràng thanh tịnh ngào ngọt Đạo hương.

**Nam mô Kim Cang lao cường tinh tấn
Đông mãnh Phật , tác đại chứng minh.**

LTS : Trên đây là lời phát biểu của anh Trại trưởng Trại Lộc Uyển Gia Định - Sài Gòn trong buổi Lễ Truyền Đặng cho các Tân Huynh trưởng. Qua lời phát biểu, chúng ta hiểu biết thêm phần nào Ý nghĩa lễ Truyền Đặng Tục Diệm.

Trại Anôma - Ni liên 2001

Quảng Thiện - Nguyễn Vạn Thắng

Trại huấn luyện đội, chúng trưởng được BHDGDPTVN tại Pháp tổ chức lần thứ II, tại chùa Thiện Minh (lần thứ I cũng tại nơi này vào năm 1993) trong suốt bốn ngày, từ mùng 1 đến mùng 4 tháng 11 năm 2001.

Trại này, lúc đầu dự định tổ chức tại chùa Phước Hải, ở Toulouse, nhằm mục đích hỗ trợ cho "đứa em út" tức GDPT Phước Hải, nhưng sau khi đoán chừng số trại sinh tham dự lên tới 30 em chưa tính các anh chị huynh trưởng trong ban quản trại (BQT), thì chùa Phước Hải trở nên quá nhỏ nên BHD quyết định trở về "tổ đình" ở Lyon.

Đây là lần đầu tiên mà trong một kỳ trại thiếu cả hai anh Minh Trí và Minh Hiến : một anh vì bận chuyện gia đình (con đau), một anh vì công việc quá bề bộn (chuẩn bị chuyển tiền euro). Thành ra một số anh chị "trẻ" trong BQT rất lo lắng, không biết sẽ hoàn thành hay không công việc giao phó.

"Ra trận" kỳ này, với sự vắng mặt của hai anh "cổ trụ", được ví như đội tuyển bóng đá quốc gia Pháp, thiếu hai cầu thủ Zidane và Henry. Nhưng may thay nhờ có hàng hậu vệ vững chắc, kinh nghiệm dày mình: Blanc (tức chị Diệu Hồng) và Dessailly (tức anh Từ Khoa), nên "trận đấu", dưới sự điều khiển tài ba của anh trại trưởng (capitaine) Từ Khoa, vẫn được diễn tiến như thường.

Số trại sinh, lúc đầu ước chừng khoảng 30 em, nhưng đến giờ chót, vì nhiều chướng duyên nên chỉ có 17 em đến tham dự chính thức được mà thôi ! (Không tính các trại sinh dự thính). Mặc dù số trại sinh tuy ít so với số lượng "hùng hậu" của huynh trưởng trong BQT (10), các anh chị không nản chí và ngược lại

càng hăng hái hơn vì nếu ít, BQT có thể chăm lo các em chu đáo hơn.

Theo chương trình dự tính lúc ban đầu, lễ khai mạc của trại bắt đầu vào ngày thứ năm 01/11/01 lúc 14 giờ. Nhưng rủi thay tất cả phái đoàn tham dự đều đến trễ nên BQT quyết định dời lễ khai mạc tới 16 giờ. Trong lúc các anh chị trong BQT họp để chuẩn bị chương trình khai mạc, một cú phone của anh trại trưởng Từ Khoa gọi về chùa báo tin "...*tối ga Part Dieu rồi !*". Ai nấy đều phấn khởi hẳn lên và nói với nhau "*Thôi kệ, đằng nào cũng trễ, trễ cho trễ luôn, lễ khai mạc mà không có chef thì mất vui*". Vì thế lễ khai mạc được dời một lần nữa tới 17 giờ. Sau khi hỏi, anh trại trưởng "bật mí" làm thế nào mà tối đất trại 3 tiếng sớm hơn dự định (16 giờ thay vì 19 giờ), thì anh ấy thú thật là "mạo hiểm đi đại", nghĩa là gặp xe lửa nào chạy là nhảy lên mặc dù vé mua không đúng với chuyến xe !

Buổi lễ khai mạc diễn ra trong bầu không khí trang nghiêm dưới sự chứng minh của Thượng Tọa Thích Tánh Thiệt, viện chủ chùa Thiện Minh. Vì trễ 3 tiếng đồng hồ so với chương trình đã định, tất cả các anh chị trong BQT cũng như các em trại sinh cố gắng rút, tranh thủ thời giờ để theo cho kịp. Với lý do số trại sinh ít nên các em được chia thành 3 đội (chúng) "mixte", nghĩa là nam, nữ lẫn lộn. Đội (chúng) nào có đội trưởng thì bắt buộc có chúng phó, và ngược lại, chúng trưởng phối hợp với đội phó.

Chương trình huấn luyện được soạn thảo với những bài lý thuyết của nghề đội, chúng trưởng, song song là phần thực hành. Dĩ nhiên kèm theo đó là những bài Pháp mà một người chỉ huy đội, chúng không thể thiếu. Trong phần Phật pháp, các em học hoặc ôn lại những bài giáo lý căn bản như "Lịch sử Đức Phật Thích Ca", "Tam Quy, Ngũ giới", "Lục hòa" ... dưới sự đảm trách của Đại Đức Thích Quảng Viên, cố vấn giáo hạnh của GDPT Thiện Minh. Phần huấn luyện do các anh chị trong ban giảng huấn (chị Diệu Hồng, các anh Từ Khoa, Quảng Thiện, Quảng Đạt, Quảng Long) điều khiển.

Sau một ngày học tập trôi qua, BQT nhận thấy các em trại sinh còn quá thụ động, rụt rè, không dám phát biểu. Nhờ gửi mật thám đi thăm dò, mới khám

phá lý do là các em không hiểu nhiều tiếng Việt !!! Vì thế các anh chị trong ban giảng huấn đành xô tiếng Tây, hy vọng rằng sự tiếp thu của trại sinh tăng lên. Thật thế, các em trở nên hoạt bát hơn, làm cho không khí trại trở nên hào hứng.

Ngày thứ bảy 03/11/01 là ngày quan trọng nhất của trại : nào là trò chơi lớn, thi trúng cách, ngày Hạnh, lễ truyền đăng, lễ chu niên (lần thứ 8) của GDPT Thiện Minh và cuối cùng là màn văn nghệ. Chương trình thật là hấp dẫn ghê !

Trò chơi lớn mang tựa đề "Theo dấu Đức Phật Thích Ca", dựa theo những bài giáo lý mà các em đã học, từ lúc Thái tử Tất Đạt Đa bỏ cung điện, trốn đi tìm đạo tới khi trở thành Phật. Tuyến đường đi được chia làm 8 trạm : khởi hành từ thành Ca Tỳ La Vệ (chùa), băng qua hai con sông Anôma và Ni-Liên (sông Rhône), xuyên qua rừng rú và cuối cùng tới vườn Lộc Uyển (sân chùa). Trạm thì nhiều mà số tài tử lại ít, nên nhiều anh chị huynh trưởng phải đóng nhiều vai, thí dụ như anh trại trưởng, sau khi hoá trang làm vua Tịnh Phạn xong (anh ấy giả giống đến nỗi bé Tú Nhà, một em Oanh vũ, phải trầm trầm khen "*Bác Châu mặc đồ giống Ben Laden quá à !*"), lập tức lấy xe vọt vô rừng để giả làm một trong năm anh em Kiều Trần Như và cuối cùng chạy bộ về chùa để ngồi nghe Đức Phật thuyết pháp trong vườn Lộc Uyển. Trò chơi lớn bắt đầu lúc 10 giờ và kết thúc lúc 12 giờ 30 trong không khí vui nhộn, dưới ánh nắng mặt trời thật ấm áp.

Sau trò chơi lớn các em trại sinh phải trải qua một cuộc thi khảo sát mặc dù bụng đói meo ! Đặc biệt trại kỳ này, đa số các em trại sinh sanh ra ở Pháp nên

tiếng Việt nói còn chưa rành hướng chỉ đọc và viết !. Ban giám thị đành phải dễ dãi, thông cảm cho các em "Tây da vàng". Mỗi em trại sinh được quyền có ít nhất một thông dịch viên ! Có em thì cần các anh chị huynh trưởng dịch đề thi sang tiếng Pháp, có em phải nhờ các anh chị đọc đùm câu hỏi và một vài em xem thử thời vận hên xui, chơi lô-tô bằng cách gạch chéo bừa những câu trả lời : bằng chứng có một em trả lời "lục hòa là lục đục !"

Nhân ngày hôm đó là ngày vía Đức Quán Thế Âm Bồ Tát, các anh chị trong BQT quyết định tổ chức ngày Hạnh cho các em nữ dưới sự điều khiển của chị Diệu Hồng. Sau phần nghi lễ do thầy Quảng Viên chủ lễ, tất cả đều xuống bếp thi nhau trở tài làm bánh, mỗi đội một bánh, nào là bánh bông lan, bánh "tarte", BQT cũng tham gia với một cái bánh bò nướng ! Đúng ra là ngày Hạnh chỉ dành riêng cho các em nữ nhưng các em nam theo mode "traoi thời đại" xắn tay áo, bay vào bếp giúp đỡ đồng đội của mình.

Trong khi chờ bánh chín, các em lại thi đua làm huy hiệu hoa sen với những vật liệu như carton, vải, nút, kim, chỉ ... Trong tinh thần đồng đội, các em chia việc cho nhau tùy theo khả năng của mỗi người : em thì vẽ, em thì cắt, em thì may, em thì đơm ... Trong môn thi này, các em nam, lại một lần nữa, với những luồng kim lả lướt, chúng tỏ cho các bạn gái của mình rằng các em cũng đảm đang không thua gì phái nữ. Thật đáng khâm phục con trai của thế kỷ 21 ! Cuộc thi đua hào hứng đến nỗi các em quên cả buổi ăn tối, có em hăng say quyết định : "*chùng nào xong mới đi ăn cơm !*"

Sau bữa cơm tối, tất cả trại tụ tập trên chánh điện để tham dự lễ truyền đăng. Trong không khí thật nghiêm trang, ngọn nến, tượng trưng cho ánh sáng của chư Phật, được truyền từ tay Thầy trụ trì tới các anh chị huynh trưởng, rồi sau đó được truyền xuống cho các em trại sinh. Sau phần chụp hình lưu niệm, tất cả cùng xuống phòng sinh hoạt tham dự lễ đệ bát chu niên của GDPT Thiện Minh. Trong đêm ấy, một số anh chị em cựu huynh trưởng và đoàn sinh GDPT Thiện Minh kéo nhau về chung vui, cùng nhau cắt bánh sinh nhật và thưởng thức chương trình văn nghệ kéo dài tới 23 giờ.

Sáng chủ nhật 4/11/01, trước khi làm lễ bế mạc, GDPT Thiện Minh vì không thể tham dự buổi lễ truy điệu cố huynh trưởng Hạnh Minh - Hồ Tấn Anh, tổ

chức tại chùa Khánh Anh (Paris) ngày 23/9/01 vừa qua, nên yêu cầu BQT tổ chức một buổi lễ tương tự nhằm mục đích nhắc nhở Lam viên sự hy sinh cao cả của một người anh đã dũng cảm tự thiêu ngày 2/9/01 để phản đối sự đàn áp tôn giáo của chính quyền cộng sản Việt Nam tại quê nhà. Buổi lễ tuy ngắn gọn nhưng đầy đủ, mang nhiều ý nghĩa đã diễn ra rất long trọng. Tiếp theo đó là lễ bế mạc dưới sự chứng minh của Thượng Tọa Thích Tánh Thiệt. Sau phần báo cáo đúc kết sinh hoạt của trại trong bốn ngày qua, thầy đã trao bằng chứng chỉ cho các em trại sinh. Đặc biệt trại kỳ này, tất cả các em trại sinh đều trúng cách, em đứng hạng chót cũng đủ điểm trung bình và giải thủ khoa do em Diệu Thanh - Hà Ngọc Oanh (thuộc GDPT Quảng Đức) đoạt được !

Lễ bế mạc kết thúc bằng những "pose" hình chụp lưu niệm. Và cuối cùng "*Dây thân ái lan rộng muôn nhà, tay sắp xa nhưng tim không xa ...*" vang dội trên chánh điện, báo hiệu giờ chia tay đã tới. Nhưng tất cả mọi người biết rằng "*... dù cách xa ngàn dặm nhưng gần, vang hát ca chia tay đừng buồn*" nên rất vui vẻ và hẹn gặp lại nhau trong kỳ trại tới, có lẽ tại trại họp bạn Âu châu Huyền Quang vào hè 2002. □

THÂN CỎ MỤC
Tâm Định
(Thân tặng Huynh trưởng
Diệu Trí)

Thân người bốn thể hợp nên thành (1)
Nhờ ơn cha mẹ tạo duyên sanh
Sống khổ trần gian khi mãn kiếp
Nguyện làm cây cỏ giúp quần sanh .

Cỏ mục sống hòa với cỏ xanh
Không hương không sắc thắm lặng tanh
Nguyện được sống đời như cây quế (2)
Cảm thông Công Trứ họa nên tranh (3)

Cỏ mục làm cây vị thuốc hay
Thân đổ yếu mềm gió nhẹ lay
Lá xanh nham nhám hoa nhỏ trắng
Ô kìa ! Vò nát mục đen tay .

Con ghẻ đẩy mình khóc thâu canh
Vò nát xoa lên bệnh chóng lành
Cha mẹ vui mừng thấy con khỏe
Cỏ mục vui thắm tròn nguyện thay

Thân cỏ vô tri vẫn cạnh tranh
Vươn mình sống với cây chung quanh
Giúp đời tươi mát thêm thân được
Đạo nghiệp là đây tâm nguyện thành .

(1) Bốn thể : Đất , Nước , Lửa , Không khí .

(2) Ca dao : **Ở như cây Quế trên rừng ,
Cay không ai biết ngọt đừng ai hay .**

(3) Thơ của Nguyễn Công Trứ :

**Kiếp sau xin chớ làm người
Làm cây thông đứng giữa trời mà reo.**